

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ
2. เพื่อวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ
3. เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สกวท.) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ในตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา วิชาชีพครู โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สกวค.) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทั้งกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูง (ร้อยละ 31.82) และต่ำ (ร้อยละ 36.36) นักศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรีสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ทั้งกลุ่มสูง (ร้อยละ 15.89) และต่ำ (ร้อยละ 18.18) นักศึกษาส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพแบบบริการสังคมและชอบสมาคม ทั้งกลุ่มสูง (ร้อยละ 31.82) และต่ำ (ร้อยละ 29.51)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยในการเรียนและด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

นิสัยในการเรียน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำ โดยในกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีค่าเฉลี่ย 4.34 ส่วนในกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำมีค่าเฉลี่ย 4.09

สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านอาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัย และด้านการเรียนการสอน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำทุกด้าน โดยในกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีค่าเฉลี่ย 4.34, 3.05, 3.73 และ 3.16 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำมีค่าเฉลี่ย 4.09, 2.70, 3.5 และ 3.24 ตามลำดับ

1.3 การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูด้านนิสัยในการเรียน บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพ ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยด้านนิสัยในการเรียน (ha) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพ (dr, di, da, ds, de, dc) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย (aj, se, pl, len) ของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ โดยตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในสมการจำแนกประเภท 1 ตัวแปร ซึ่งคัดเลือกจากตัวแปร 11 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยในการเรียน (ha) ตัวแปรดังกล่าวนี้มีส่วนในการจำแนกนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีส่วนในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณ ร้อยละ 9.98 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ให้ค่านำหนักในการจำแนกปัจจัย พบว่า นิสัยในการเรียน (ha) เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ซึ่งได้สมการจำแนกประเภทในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ตามลำดับดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -11.895 + 3.092Z_{ha}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 1.00Z_{ha}$$

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สควค.) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สควค.) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้แก่ นิสัยในการเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยพบว่า นิสัยในการเรียนของกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.95$) สูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำ ($\bar{X} = 3.74$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีนิสัยในการเรียนดี รู้จักใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียน มีการวางแผนการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา มีความตั้งใจเรียนจะไม่ยอมขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น ทำให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการทบทวนบทเรียน ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น รับผิดชอบต่อการบ้านที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และอ่านหนังสือเตรียมสอบทุกครั้งเมื่อทราบกำหนดการสอบ จึงทำให้นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ อิลิช (Ehilech, 1969 : 73) ที่พบว่า นักเรียนที่ดีนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ใช้เวลา รู้จักวิธีเรียน รู้จักวิธีการทำงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ จากผลการวิจัยของทิพวรรณ กมลพัฒนานนท์ (2543 : บทคัดย่อ) ยังพบว่า นิสัยในการเรียนทั้งด้านการหลีกเลี่ยงการผัดเวลาและด้านวิธีการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครู โดยพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านอาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพครูต่ำ ยกเว้นด้านการเรียนการสอนที่กลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงมีความคิดเห็นต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี สามารถสร้างความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนแก่นักศึกษาได้ นักศึกษาจะเห็นว่า บรรยากาศการเรียน สภาพแวดล้อมในห้องเรียนสภาพที่ดีของสถานที่เรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดีและเพียงพอต่อนักศึกษา การทำกิจกรรมการเรียนที่ดีและเหมาะสม จะส่งผลให้นักศึกษาสามารถเรียนได้ดีมีประสิทธิภาพในการเรียน มีความตั้งใจที่จะเรียนสนใจในการเรียน และเป็นผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับข้อค้นพบของวราภรณ์

วานิชย์ (2539 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ในกลุ่มของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในระดับประกาศนียบัตร สาขา วิชาชีพครู ทั้งหมดเป็นนักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและมีความคาดหวังที่จะประกอบวิชาชีพครู ดังนั้นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ระดับประกาศนียบัตร สาขา วิชาชีพครู จึงมีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและมีนิสัยในการเรียนที่ดี ทำให้มีความคาดหวังต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านการบริการของมหาวิทยาลัย และด้านอาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัย สูงกว่านักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูต่ำ โดยจะสอดคล้องกับข้อค้นพบของสมถวย สุธิตไธ (2541 : บทคัดย่อ); ปกรณ์ ประจัญบาน (2542 : 144-147); ราชันย์ บุญธิมา (2542 : บทคัดย่อ) สิริพร ป่าฉาวงษ์ (2545 : 146) และ อีเค โอชา (Ekeocha, 2103-A) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งพบว่าคุณภาพและพฤติกรรมการสอนของผู้สอน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

3. ผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อวิชาชีพครู ได้สมการจำแนกประเภท โดยตัวแปรนิสัยในการเรียน เป็นตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของนักศึกษา เป็นตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกไม่สูงมากนัก แต่เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูทั้งกลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูง มีนิสัยในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนต่ำ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูง มีการวางแผนในการเรียนและปฏิบัติตามแผนเตรียมตัวในการเรียนล่วงหน้า ตั้งใจฟังในขณะเรียน เข้าเรียนทุกชั่วโมง สนใจเรียนในทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้และการนำเอาผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิเคราะห์จำแนกประเภท ถึงแม้ฟังก์ชันจำแนกที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนกจะมีอำนาจในการจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาจากค่าไอเคนกลับพบว่า มีค่าต่ำกว่า 1 ($\lambda = .111$) แสดงว่าความแปรปรวนของตัวแปรจำแนกระหว่างกลุ่ม มีค่าน้อยกว่าความแปรปรวนภายในกลุ่มและฟังก์ชันจำแนกสามารถอธิบายความแปรปรวนได้เพียงร้อยละ 9.98 ในขณะที่ค่า Wilks' Lamda ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงความแปรปรวนที่ฟังก์ชันจำแนกไม่สามารถอธิบายได้มีค่าค่อนข้างสูง ($\Lambda = .900$) และฟังก์ชันจำแนกกลุ่มสามารถจำแนกกลุ่มทั้งสองได้ถูกต้องร้อยละ 63.6 และสามารถจำแนกกลุ่มสูงได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 68.2 และสามารถจำแนกกลุ่มต่ำได้ถูกต้อง

ร้อยละ 59.1 ในขณะที่ฟังก์ชันจำแนกที่นิยมนำไปจำแนกกลุ่มจะต้องสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้อง ร้อยละ 90 ขึ้นไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537 : 252) ดังนั้นสมการที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนก ในการวิจัยครั้งนี้จึงไม่เหมาะที่จะนำไปใช้จำแนกกลุ่ม แต่จะมีประโยชน์ในการศึกษาว่าตัวแปรใด ที่สามารถจำแนกระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อ วิชาชีพครูต่ำ

1.2 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรที่จำแนกนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ คือ นิสัยในการเรียน ดังนั้นคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ตลอดจนฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ ที่ปรึกษา และผู้ปกครอง ควรจะพิจารณาถึงตัวแปรนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนา การเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จในการศึกษาตามความมุ่งหวัง ที่จะ ช่วยให้การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นิสัยในการเรียนเป็นตัวแปรทำให้นักศึกษา มีเจตคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน ดังนั้นสำหรับนักศึกษาเมื่อมีโอกาสได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายและงบประมาณที่สูง อีกทั้งการเรียนที่มีเนื้อหาที่ย่างยากซับซ้อน แตกต่างจาก ตอนเรียนในระดับปริญญาตรี เพราะเป็นการเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่อาชีพครู ดังนั้นนักศึกษาก็ควร จะมีความตั้งใจและพยายามเต็มที่ในการเรียน ทั้งนักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ควรจะ ปรับปรุงนิสัยในการเรียน จะต้องรู้จักวางแผนการเรียน และปฏิบัติตามแผน เข้าเรียนตรงเวลาและ ทุกครั้ง เตรียมตัวโดยอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในแต่ละครั้ง ตั้งใจฟังคำบรรยายของอาจารย์ จับประเด็นที่สำคัญให้ได้ ควรใช้ความพยายามเต็มที่ในการทำรายงานหรือการบ้าน มีการทบทวน บทเรียนและเตรียมตัวอ่านหนังสือให้พร้อมก่อนสอบ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา เป็นการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครู แตกต่างกัน ครั้งนี้ยังไม่สามารถจัดจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่นิยมใช้กันคือ ร้อยละ 90 ดังนั้น จึงควรพิจารณานำตัวแปรอื่น ๆ อีกที่มีส่วนในการจำแนกนักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ไม่ได้เน้นตัวแปรทางจิตวิทยาเท่าไรนัก ซึ่งตัวแปรเหล่านี้น่าจะมีผลมากต่อ เจตคติต่อวิชาชีพครู ได้แก่ อึดทน โน้ตสนั่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ ความเครียด ความวิตกกังวล ความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษา ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นต้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา วิชาชีพครู โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สทศว.) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงควรทำการวิจัยนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปี เพื่อจะได้เห็นภาพรวมของคณะต่อไป